

د مور

لیکوال: داکټر معمار حشمت الله اتمر
بخلیکه پښتانه پوهنځی د پښتانه ادبیاتو

Ketabton.com

د مور وژونکی (قاتل)

لیکي پوهه:

سرلیک: د مور وژونکی (قاتل)

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر،،

اېډیټور:

د پڅښتنی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر،،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - کب / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بی اخځ
بنووني تری د گټی اخیستنی اجازه نه شته.

د مور وژونکی (قاتل)

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱..... پڅښتنی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... انا لله وانا اليه راجعون
- ۴..... لیکي پوهه:
- ۵..... لړلیک
- ۶..... تران (پیل، شروع، برید)
- ۸..... د یادښتونو له پاره:
- ۹..... ناندوله (ناول، کیسه یا داستان)
- ۵۴..... د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۵۸..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۵۹..... د امکان او وخت په صورت کې
- ۶۰..... د پڅښتنی څټ

د مور وژونکی (قاتل)

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاینه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالی، لور او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی وسی یوه له لورو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل یوه بل حقيقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، د لغمان ولایت په الینگار ولسوالۍ کې تېره شوي ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډه (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې څانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

د مور وژونکی (قاتل)

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو مور له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. ز مور سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نڅبنه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

یادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په پېر درنښت هېله کېږي چې، خپلي غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره گډ (شریکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

د مور وژونکی (قاتل)

د یادښتونو له پاره:

- ۱-
- ۲-
- ۳-
- ۴-
- ۵-
- ۶-
- ۷-
- ۸-
- ۹-
- ۱۰-

د مور وژونکی (قاتل)

نانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

تنها دېرش کاله پخوا د لغمان ولایت د الینگار په ولسوالۍ په یوې متوسطه او دینداره کورنۍ کې سترگې دې نړۍ ته خلاصې کړې.

پلار یې تر دولسم ټولګي پورې زده کړې کړې وې او د پخواني حکومت، لوی افسر و.

مور یې، بې زده کړې وه.

هغه څلور خویندې او دوی وروڼه درلودل او دا د کور نازولی زوی او په خپل پلار، ډېر گران هم و.

په کوشنیوالي کې یې ډېر نامنونی (شوخی) و، تل به، یواځې گرځېده، نو ځکه په خپلې کورنۍ او د باندې خلکو به ورته، تنها ویل.

د هغه اصلی نوم په کوشنیوالي کې، فیروز و.

مگر د وخت په تېرېدو سره، تنها باندې واوښت.

هم په کور او هم د باندې به خلکو، ورته تنها ویل.

تنها به، ورځ تر بلې لوېده.

پلار به یې هغه، جومات ته لېزه تر څو دیني زده کړې وکړي.

هغه خپل سبق د الف، بی، تی نه، پیل کړ.

بیا وروسته یې د قرآنکریم زده کړې، پیل کړې.

پلار یې نه شو کولای، قرآنکریم په سمه توګه ولولي.

د مور وژونکی (قاتل)

نو ځکه يې پر ځامنو او لورگانو کوښښ کوه، تر څو پر هغوی، ديني زده کړې وکړي.

د هغوی کور جومات ته هم، نږدې و.

د هغه پلار به د جومات له امام نه پوښتنې کوي، چې زامن او کوشني لورگاني يې په سبقونو کې څنگه دي؟

خپله به يې هم لمونځ په جمع کوه او زامنو ته به يې هم نصيحت کوه تر څو لمونځ په جمع ادا کړي.

کوم وخت چې به د هغه زامن لمانځه ته، نه راتلل، ملا صيب به د هغه پلار ته شکايت هم کوه.

پلار به يې پر خپلو زامنو، غصه کېده.

بيا به يې، هغوی ته ويل:

تاسو بايد لمونځ په جمع وکړئ.

که نه، بيا ملا صيب ما ته وايي.

زه به ستاسو سره، کار ولرم.

کله به يې زامنو، خپل پلار ته، ويل:

مونږ سهار، ښوونځي ته، ځو.

پلار به يې ويل:

تاسو خو د ورځي ښوونځي ته ځئ، لمونځ خو د ښوونځي په وخت کې، نه دی.

د مور وژونکی (قاتل)

هسي پلمې (بهانې) مه کوي.

تنها خورا لوی او د بنوونځي شو.

لمړنی بنوونځی، د هغوی کور ته، څه ناڅه نږدې و.

پلار يې هغه په بنوونځي کې گډ (شامل) کړ.

هغه د بنوونځي سره مينه درلوده او په سبقونو کې به يې ډېر زيار او کوبنبن کوه.

هغه لمړی ټولگی په برياليتوب سره، تر سره کړ او دوېم ټولگی ته، لاړ.

د کوشنيوالي نه، هغه د پلاستيکي سلاح لکه:

توپانچې، توپک سره مينه درلوده.

په اخرونو کې به يې اخريزي (عيدانې) ټولوي او پر پيسو به يې توپانچې او توپک اخيستل او د کلي نورو ماشومانو سره به يې لوبې کوي.

اوسني، د لوبو توپانچې او توپک هم د پخوا په پير (وخت) نه دي او کېدای شي ماشومان يوه او بل پرې و ولي او ژوبل يې هم کړي.

په يوه کوشني اختر کې، هغه سهار وختی له خوبه پاڅېد.

د اختر لمونځ نه وروسته، خپلې مور نه يې څه پيسې واخيستي او د کلي هټی ته، لاړ.

تنها پر پيسو يوه توپک وپېره (واخيست، و نيو).

د مور وژونکی (قاتل)

د توپک سره پلاستيکي ساچمې هم وي.

وروسته بېرته کور ته روان شو.

په لاره کې د کلي الکانو ورته پام شو او د هغه نه يې پوښتنه وکړه:

دا بنکلی توپک دې چېرته واخيست؟

تنها خواب ورکړ:

د کلي په هټۍ کې.

الکانو بيا وپوښتل:

په څو افغانۍ دې واخيست؟

تنها وويل:

په سل افغانۍ مې واخيست.

په دې وخت کې يوه الک تنها ته، و ويل:

کېدای شي، ويې گورم؟

تنها توپک هغه ته ورکړ.

بې له دې نه چې له تنها نه پوښتنه وکړي، يوه الک خوا يې خوله ونيوه او پر ماښي يې گوته، کش کړه.

په دې وخت کې ساچمه د توپک نه و وته او د الک پر مخ کلکه، ولگېده.

د الک مخ سور او په ژړا شو.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا په منډو کور ته لاړ.

کيسه يې په لنډه توگه خپلې مور ته وکړه.

د الک مور په غصه، کوڅې ته را و وته.

بيا پر الکانو يې، غږ کړ:

توپکي، څوک دی؟

تنها و ويل:

توپک زما دی.

خو ما پرې ډز، نه ده کړی.

په دې وخت کې کوم ماشوم چې توپک يې کنلو د پاره د تنها نه اخیستی و، له داره و تښتېد.

بيا الکانو د هغه پسي منډې کړې.

تنها پر خپل ځای ولاړ او توپک يې په لاس کې وه.

الک مور پوی شوه چې د تنها گناه (خطا) نه ده.

بيا يې هغه ته و ويل:

گوره!

زما د زوی مخ تک سور دی، که دا ساچمه يې پر سترگې لگېدلې وای، سترگه يې لړنډېده.

تنها پر خپلې گناه پوی او د الک مور ته يې، و ويل:

د مور وژونکی (قاتل)

بنه شو، په خیر تېر شو.

زه هم پوی نه وم چې په ټوپک کې ساچمه شته.

بیا به داسې کار نه کوم.

د الک مور و ویل:

زه!

اوس لار شه!

بیا داسې کار، مه کوه.

تنها هم، کور ته لار.

د اختر ورځې یې په خپگیان سره، تېرې کړې.

څه وخت تېر شو.

هغه لمړنی بنوونځی په بنو شمېرو (نمرو) سره پای (سرته) ته ورساوه او په لېسې کې گډ (شامل) شو.

په لېسې کې هم ډېر تکړه او خواریکښ و.

لېسه یې هم په بنو شمېرو تر سره یانې (یعنې) پای ته، وروسوه.

په سیمې کې کار او بار نه و.

هسې به وزگار (اوزگار) گرځېده.

خلکو به هم، هغه پسې بې ځایه تبصرې، کوي.

د هغه مینه د کوچنیوالی نه، د ټوپک سره وه.

د مور وژونکی (قاتل)

څه موده وروسته هغه اړ شو تر څو، خپل پلار او مور نه اجازه واخلي او د څه وخت له پاره قرار دادي عسکر شي.

هم به څه پيسې وگټي او هم به بوخت (مصروفه) شي.

د دې له پاره چې هغه وزگار او اخوا دېخوا گرځېده، نو ځکه پلار او مور يې د هغه سره يوشو (موافق) شو او هغه ته يې د خير دعا ورکړه.

بيا يې د هغه نه وغوښتل ترڅو د خپل هېواد خدمت، مگر ورور وژنه، و نه کړي.

تنها لمړی کابل ښار ته راغی او په يوه تعليمي مرکز کې يې خپل نوم وليکه (ثبث) کړ.

بيا يې سپينې فورمې تر لاسه کړې.

هغه يې ډکې کړې.

وروسته د تصديکونو (تصديقونو) له پاره، خپلې ولسوالۍ ته وپورې (پورې).

الله يې تصديکونه (تصديقونه) خلاص او ضمانت کونکی يې هم و موند.

بيا څو وروځې وروسته يې فورمې بېرته، تعليمي مرکز ته وپورې.

مسول کس د هغه نه فورمې واخيستې او نورې اړونده، دندې يې الله د هغه سره گډ، تر سره کړل.

بيا يې هغه څېره او د ټولې مشر ته ور وپېژاند.

د مور وژونکی (قاتل)

د هغه اعاشه او اباطه (درې وخته ډوډۍ او نور اړین شيان)، هم پیل شوه.

هغه الله، د درې میاشتو له پاره نظامي سبقونه او تعلیم وکړ.

بیا هغه، د تعلیمي مرکز نه، فارغ شو.

د عسکرو فراغت غونډې نه وروسته، عسکرو ویش پیل شو او هغه یې د زابل ولایت ته، د دندې ادا کولو له پاره، ور وپېژاند (معرفي) کړ.

هغه هم د نورو عسکرو سره یوه ځای، زابل ولایت لار او پر دندې یې پیل کړ.

تنها ډېر پوی او زړور ځوان و.

الله د عسکرو په منځ کې خورا مشهوره شو.

د قطعې مشر پام یې ځان ته راواړاوه.

هغه به هره دنده، په ښه توګه او بريالیتوب سره، تر سره کوه.

هغه د قطعې پر مشر ډېر ګران شو.

کله نا کله به یې هغه خپلې کوتي (دفتر) ته غوښت او له هغه سره به یې مشورې کوي.

څه موده تېره شوه.

د قطعې مشر هغه ته یې د افسرېدو (صاحب منصب کېدو) وړاندیز (پیشنهاد) وکړ.

د مور وژونکی (قاتل)

بیا هغه و ویل:

زه به په دې هکله د کورنۍ سره، خبرې وکړم.

زما پلار هم افسر دی.

بیا د قطعې مشر و ویل:

زه یقین لرم چې هغه یې، مني.

له یوې خوا ستا مینه د نظامي دندې سره ده او له بلې خوا ته پېر
هوبنډیار او زړه ور، یې.

هغه و ویل:

ته خو، رېښتیا وايي.

خو!

بڼه به دا وي چې؛ د کورنۍ سره یې گډ (شریکه) کړم.

د قطعې مشر ومنه او هغه ته یې و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

ته، کورته تېلفون وکړه.

تگ خو هسې، اسانه کار نه دی.

هغه ومنه.

د مور وژونکی (قاتل)

بیا یې غورکی (تېلفون، موبایل) له جبهه راو ویست او کور ته یې
زنگ و واوه، لمړی یې خپلې مور سره، خبرې وکړې.

د مور زړه یې نه وه او تنها ته یې و ویل:

د عسکرۍ قرارداد دې چې خلاص شو، بیا قرارداد، مه کوه.

تنها و ویل:

بیا به، څه وکړم؟

اوس د عسکرۍ سره بلد شوی یم.

بیا مور یې و ویل:

ستا خوبنه!

ته، تر مونږ بڼه پوهېږې.

هسي زه، بي زده کړي یم.

بیا هغه د قطعي مشر کوټې (دفتر) ته لار، لمړی یې عسکرې تعظیم
وکړ.

د قطعي مشر و ویل:

څنگه شو؟

تنها و ویل:

کورنی مې، نه غواړي چې زه افسر شم.

بیا د قطعي مشر و ویل:

د مور وژونکی (قاتل)

ستا خوبه، ځنگه ده؟

تنها و ویل:

زه خو په دې نظامې دندې کې، بلد شوی یم.

زه غواړم افسر شم.

د قطعي مشر، په خدا شو او ويې ويل:

ما هم دا سوچ کوه.

ته به، راضي شي.

ځکه ستا مينه د کوشنيوالي نه هم، د توپک سره وه.

په دې وخت کې، تنها وخنډل.

او ويې ويل:

په رېښتيا هم له کوچنيوالي نه، زما مينه د توپک او توپانچې سره

وه.

بيا د قطعي مشر و ويل:

داسې ښکاري چې ته اوس، راضي يې؟

تنها و ويل:

هو!

د قطعي مشر، د هغه اسناد جوړ او مرکز ته يې ولېږل.

دوي مياشتې تېرې شوي.

د مور وژونکی (قاتل)

د هغه منظوري د افسر په توگه راغله.

بيا د قطعي مشر، هغه يې راوغوښت.

تنها هم د هغه دفتر ته نږدې شو.

دروازه يې وټکوه.

بيا دفتر ته، د ننه شو.

لمړی يې، نظامي تعظيم وکړ.

بيا د قطعي مشر، هغه ته د ناستي بلنه ورکړه.

هغه هم د قطعي مشر ته مخامخ پر څوکی، کښېناست.

د قطعي مشر هغه ته، مبارکي ورکړه.

بيا يې هغه ته مکتوب وښود.

تنها، ډېر خوشحاله شو.

قطعي د مشر نه يې، مننه وکړه.

بيا د قطعي مشر خپل دفتر آمر و غوښت او هغه ته يې دنده وسپاره

تر څو، هغه ته نوی دفتر جوړ او د غرمې ډوډی او ماسپښين د

لمانځه نه وروسته ټولو ته ور وپېژني.

زه به هم په غونډې کې لنډه وينا، د هغه د دندو، بڼه اخلاقو او بني

دندې تر سره رسوني، يادونه وکړم.

هغه و ويل:

د مور وژونکی (قاتل)

سمه ده!

غرمه او د غرمې ډوډۍ وخت شو.

ټولو ډوډۍ پر سر ناست او د دفتر امر طعام (ډوډۍ) خونې ته د ننه شو.

لمړۍ یې، ټولو ته سلام بیا یې و ویل:

د ماسپینین د لمانځه نه وروسته مونږ د څو دکیکو (دقیقو) له پاره غونډه لرو.

غونډه به ډېره، لنډه وي.

بیا د یوه بلوک، مشر پاڅېد او ویې ویل:

غونډه د څه په هکله ده؟

هغه و ویل:

تاسو سوچ او تشویش مه کوئ.

تاسو خو تنها پېژنئ؟

ټولو و ویل:

هو!

صیب!

مونږ یې په ټوله مانا (معنی) پېژنو.

هغه تکړه، او زړور عسکر دی.

د مور وژونکی (قاتل)

بیا د دفتر امر و ویل:

هغه څو موده مخکې د افسر په توګه وړاندیز (پېشنهاد) شوی و، اوس د هغه منظوري د افسر په توګه راغلي ده.

نني غونډه هم، د هغه د افسرۍ په هکله ده.

عسکرو و ویل:

سمه ده!

صیب!

مونږ په غونډې کې، هرو مرو ګډون کوو.

لمونځ په جمع ادا او کسانو د غونډې تالار ته، لارل.

غونډه د قرآنکریم په څو آیتونو لوستلو، پیل شوه.

بیا د قطعي مشر لنډه وینا وکړه .

د دفتر امر هم د هغه لنډه پېژندنه (بیوګرافي) ولوسته.

بیا د قطعي معاون تر لنډې وینا وروسته لمړی یې هغه ته مبارکې و ویله او هغه یې د بلوک مشر په توګه وړ وپېژاند.

بیا یې د عسکرو وغوښتل تر څو د هغه سره، هر اړخیزه، مرسته وکړي.

غونډه د دعایې په لوستلوسره، پای ته، ورسېده.

تنها هم، لمړی د بلوک مشر بیا یې د کنډک مشر په توګه پر دندې وګمارل شو.

د مور وژونکی (قاتل)

هغه به تل په دندو کې بریالی او هر ه دنده به یې، په چټکۍ سره، تر سره کوه.

هغه غښتلی ځوان او د سپورت سره یې هم، مینه درلوده.

هغه به سهار وختي له خوبه پاڅېده، لمړی به یې اودس بیا وروسته به جومات ته، د لمانځه د ادا کولو د پاره، ته.

بیا به یې منډې وهې او د سپورت میدانونو ته به، ته.

وروسته به د جای څښلو ته، ته.

هغه به خپلې پیسې (تنخواوې) ټولوي او خپلې مور ته به یې ورکوي.

د هغې مور څه پیسې، ټولې کړي.

یوه ورځ چې هغه په رخصتی کور ته تللی و، مور یې ورته و ویل:

مونږ تا ته، یوه جلی لیدلې ده.

هغه خورا بڼکلي او ځوانه ده.

ستا پام (نظر) په دې خبرې کې، څه دی؟

هغه و ویل:

اوس خو وخت ډېر دی.

مور یې و ویل:

په ژوند اعتبار نه شته!

بڼه به دا وې چې تا ته گوژده، بیا واده وکړو.

د مور وژونکی (قاتل)

تنها سر تیت و اچوه او څه یې و نه ویل.
څو ورځې یې الټه په سیمې کې تېرې کړې.
بیا رخصتې یې پوره شوه.
د شپې یې چندان خوب و نه کړ.
سهار وختي له خوبه پاڅېد.
اودس یې وکړ او د لمانځه د پاره جومات ته لاړ.
د لمانځه نه وروسته، بېرته کورته ستون شو.
مور یې چای، جوش (دم) کړی و.
لمړی یې دسترخوان اوار، بیا هغه ته یې د سهار چای پر دسترخوان
کېښود.
هغه چای وڅښه.
بیا یې د خپل ورور، خویندو، پلار او مور سره خدای پامانی وکړه.
د کوره د باندې او ولسوالۍ بازار ته، روان شو.
الټه د ولایت موټرو ادې ته یې ځان و رساوه.
لمړی هغه د لغمان ولایت (مهتر لام بنار) ته، لاړ.
الټه د کابل موټرو ادې ته لاړ.
هغه په موټر کې، کېښناست.
څه موده یې صبر وکړ، تر څو موټر ډک شي.

د مور وژونکی (قاتل)

موټر ډک او بيا د کابل پر لور يې، حرکت وکړ.
دوې گړۍ وروسته، هغه د نورو کسانو سره، کابل ښار ته ورسېد.
شپه يې کابل ښار، په يوه هوټل کې، وکړه.
بيا يې سوچ وکړ.
خمنکی تگ خو، اسانه نه دی.
په لاره کې طالبان شته.
که د هغو په لاس لارشم، بې مرگه مې، نه پرېږدي.
ښه به داوي، د ملگرو سره مشوره وکړم.
هغه خپل غورکي (ټېلفون، موبایل) پورته او خپل ملگرو ته يې
زنګ، و واړه.
هغه د لارې ستونځې، د خپلو ملگرو سره گډې (شريکه) کړې.
بيا يې د سيمې د يوه کس نه پوښتنه وکړه.
کولای شو، په موټر کې زابل ولايت ته لار شو؟
هغه و ويل:
ولا، سخته ده.
څه نه شم وپلای.
کله، هېڅ خبره نه وي او کله د تېرېدو امکان هم نه وي.
نور، ستا خپله خوبنه!

د مور وژونکی (قاتل)

تنها و ویل:

مننه کوم.

که داسې وي، غوره لاره، اوایي (هوایي) لاره، ده.

بیا نورو ملگرو یې، و ویل:

لاره د ستونزو، ډکه ده.

په څو ځایونو کې طالبان سرک ته راوځي او تلاشي کوي.

عسکر او افسر یې چې په گوتو ورشي، بندی او یا وژني.

بیا تنها و ویل:

بنه به دا وي چې په الوتکه کې لار شو.

ملگرو یې و ویل:

دا خبره، غوره ده.

ټولو، و منه.

بیا سهار د الوتکې ټکت په هکله آریانا هوای چلند نماینده کی ته لارل.

ملگري یې هم، الته راغلي وو.

ټولو الته، ټکت وکړ(واخیست).

بیا هر څوک د وخت او شپو د تېرېدو له پاره، خپلو، خپلوانو او یا هم هوټلونو ته، لارل.

د مور وژونکی (قاتل)

الوتنه يې دوي ورځې وروسته وه.

تنها، دوي شپې په هوټل کې، وکړې.

بيا سهار وختی اوایې (هوایې) ډگر ته لار.

لمړی د ډگر ودانۍ (ترمینل) ته ننوت او البته يې څه موده انتظار وکړ،

نور ملگري يې هم ورسېدل.

وروسته الوتکه د کوم بل ولايت نه راغله او پر ځمکې کېنېناسته. بيا، د کندهار ولايت مسافرينو ته يې، د چمتو والي غږ وکړ.

مسافرو هم ځانونه، تيار(اماده) کړل.

څو دکيکې (دقېکې) وروسته غږ شو چې د کندهار ولايت مسافرو نه په درنښت هيله کېږي چې، ځانونه الوتکې ته ورسوي او کوښښ دي وکړي تر څو، څه يې په سالون کې، پاتې نه شي.

مسافرو هم خپلې کڅوړې او غوټې له ځانه سره الوتکې ته، پورته او البته يې د سټيورديسو په لار بڼونه، په مناسبو ځايونو کې، کېښودې.

کسان، پر خپلو ځايونو، کېښناستل.

څو دکيکې وروسته الوتکه او (هوا) ته واولوته (پورته، اوچته شوه).

بيا پاو کم يوه گړۍ وروسته کندهار ولايت ته ورسېده او البته په اوایې (هوایې) ډگر کې بښکته شوه.

د مور وژونکی (قاتل)

مسافر د الوتکې څخه راکوز او د اوایې (هوايي) ډگر ودانۍ (ترمینل) ته د ننه شوو.

ځینو خپل لوی بکسونه د ترمینل نه واخیستل او ځینو نورو چې لوی بکسونه یې نه درلودل او یواځې کوشنۍ کڅورې او غوټې یې درلودې، له ځانه سره یې له الوتکې نه کوڅې کړې او ودانۍ (ترمینل) ته ننوتل.

بیا د هغه ځای نه کسان و وتل او په خپلو موخو پسې لاړل.

تنها هم د خپلو ملگرو سره د ودانۍ نه د باندې او لوی سړک خوا کې، ودرېدل.

بیا یې یوه موټر ترخپلې قطعې پورې کرایه (درېست) و نیو او لاړل. په لاره کې پر هغوی د نا پېژندو (نا معلومو) کسانو له خوا ډزې هم وشوې.

مگر تنها چلونکي ته و ویل:

لار وهه!

موټر مه دروه.

د موټر تاوان دې زه درکوم.

چلونکي هم دوي پښې خپلې او دوي يې قرض او له ځايه يې ځان و باسه او د تنها او د هغه انډيوالانو ژوند يې وژغوره.

هغوی خپلې قطعې ته ورسېدل.

په نظام قراول کې یې موټر ودراره.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا تنها له موټره نه کوز او د نظام قراول مشر ته يې و ويل:

لويه دروازه (گېټ) خلاص کړه، زمونږ سره کڅورې او غوټې هم شته.

مونږ ډېر ستومانه او پر مونږ، ېزې هم شوې دي.

په پښو کې مو دمه (شيمه) نه شته.

د نظام قراول مشر و ويل:

بېگانه خو به په موټر کې نه وي؟

تنها و ويل:

نه!

ټول خپل کسان او زه يې ضمانت کوم.

بيا د نظام قراول مشر، موټر تلاشی او وروسته يې، ورته اجازه ورکړه چې قطعي ته ننوځي.

موټر قطعي ته ننوت.

لږ ځنډ وروسته د کنډک ودانۍ تر څنگ ودرېد.

تنها او نور کسان له موټر نه کوز او خپلې کڅورې او غوټې يې ترې بښکته کړې.

بيا يې چلونکی ته، منل شوې پيښې ورکړې او تنها د هغه سره تر نظام قراول پورې بېرته ملتيا وکړه.

د مور وژونکی (قاتل)

کله چې موټر نظام قراول ته ورسېد، د نظام قراول مشر بیا هغه موټر تلاشي او ورسته د اطمینان څخه، هغه ته یې د وتو اجازه ورکړه.

موټر په خپلې مخې پسې لاړ.

تنها هم خپل کنډک ته، بیاډه ستون شو.

کال تېر شو؛

بیا وروسته تنها خپله کلنی رخصتي واخیسته او خپلې سیمې (لغمان) ته، لاړ.

الته مور یې ورته د کوژدې تیاری نیولی و.

هغه شپه په کور کې، وکړه.

سبا مور او پلار یې د هغه د خسر او خوابني سره ولیدل او د تنها د راتگ زېږی یې پر هغو، وکړ.

بیا د بل سبا له پاره یې، د هغه د کوژدې وخت وټاکه.

د تنها خسرگنی هم راځي (موافقه وکړه) شو.

هغوی بېرته، کور ته ستانه شو.

د کلي ځوانان یې را وغوښتل او هر کس ته یې، دندې ورکړې.

د کوژدې ټول خوراکي شيان تر ماښامه واخیستل شو او کور ته ورسېدل.

بیا یې د کوژدې رقي (رقي) وليکي.

د مور وژونکی (قاتل)

سها و ختي يې پر وېش پيل کړ.

لري مېلمنو ته يې په غورکي (تېلفون، موبایل) کي پيغامونه او زنگونه و وهل.

ورځ تېره شوه.

هغوی څو تنه (کسه) تکره آشپزان هم پيدا او د هغوی سره يې د پخلي په اړه خبرې وکړې.

هغوی تنها د پلار سره په اوجورې هم جوړ راغلل او له هغوی نه يې غوښتنه وکړه چې سبا وختي د تنها کور ته راشئ.

هغوی ومنه.

بيا يې تنها د پلار نه وپوښتل:

دېگي، کاسي او نور شيان حاضر دي؟

د تنها پلار و ويل:

نه!

تاسو مونږ ته لېسټ راکړئ، زه به يې کراکرايي ته، فرماښت ورکړم.

بيا اشپزانو تنها د پلار نه وپوښتل:

څو کسان مو را بللي دي.

هغه و ويل:

د پنځه سو کسانو په شاو خوا کي.

د مور وژونکی (قاتل)

بیا یوه آشپز و ویل:

کاغذ لري؟

د تنها پلار هغه ته، کاغذ ورکړ.

بیا آشپز و ویل:

کلم (قلم) دې هم، راکړه.

د تنها پلار، هغه ته کلم (قلم) هم ورکړ.

هغه هم لېسټ جوړ او بیا یې د تنها پلار ته ورکړ او هغه ته یې و
ویل:

همدا اوس، کراکړایي ته لار او خپل لېسټ، ورکړه.

سبا د سهار لمانځه نه وروسته، الله لار او ټول وسایل کور ته یوسه.

مونږ به هم د چای نه مخکې ځانونه ورسو او پر پخلي به پیل کړو.

هغه و ویل:

سمه ده!

آشپزان په خپلي مخې او د تنها پلار هم، کور ته لار.

د تنها پلار بڼځو ته دنده وسپاره تر څو وریژي (وریجی) پاکي او
بیا وروسته یې په لویو لوبڼو (تشتونو) کې خپلې (لمدې) کړي.

دا کار تر سره شو او شپه ورسپېده.

ټول د وخته بیده او سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

د مور وژونکی (قاتل)

لمړی یې اودسونه او بیا یې لمنځونه، ادا کړل.

بنځو اوبه، په لویو چایجوشونو کې واچوې او هغه یې پر نغریو، کپنودل.

په دې وخت کې د تنها پلار کراکرایي هتې ته، لار.

کس د ورايه (دمخکې نه) د هغه د لېسټ سره لوبني او دېگي د هتې مخي ته، ایخنيې ول.

پوه زرنج موټر سایکل چې د هتې پورې اړوند و، هم درېدلې و.

د تنها پلار هتې ته نږدې او کس ته یې سلام و رکړ.

کس هم د تنها پلار سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې د تنها پلار ته و ویل:

ته کوم موټر د لوبنو او دېگيو د پاره لري؟

هغه و ویل:

نه!

بیا کس و ویل:

د زرنج خاوند سره د وړلو او راوړلو خبره وکړه!

بیا به ټول په شریکه سره لوبني او دېگي، بار کړو.

د تنها پلار د زرنج پر خاوند غږ کړ.

د زرنج خاوند نږدې شو او ویې ویل:

د مور وژونکی (قاتل)

امر کوه صیب!

د تنها پلار و ویل:

دغه لوبښي او ډېگي زمونږ تر کوره به، په څو وېسئ او راوړئ؟

هغه د تنها پلار نه د پټي پوښتنه وکړه.

د تنها پلار، هغه ته پته ورکړه.

د زرنج خاوند و ویل:

هو!

پته مې لیدلې ده.

بیا یې په بیو جوړ نه راتلل.

وروسته کس د دواړو تر منځ، جوړه وکړه.

دواړو د کس خبره ومنه او د لوبښو او ډېگیو پر بارولو یې، پیل کړ.

ټول د اړتیا شیان یې په زرنج کې بار او د تنها پلار هم د زرنج خاوند تر خوا کښېناست.

نیمه گړی وروسته، هغوی د تنها کور ته ورسېدل.

زرنج یې د پخلي ځای ته د ننه او لوبښي یې ترې کوز (ښکته) کړل.

بیا یې زرنج یوې خوا ودراره.

په دې وخت کې چای جوش (دم) شوی و.

تېغر اوار او ټول سره راټول شوو.

د مور وژونکی (قاتل)

د سهار چای په څښلو يې، پیل کړ.
چای نه وروسته، بیا دندې و وېشل شوي.
هر چا به خپلې دندې، په چټکۍ سره پر مخ وړي.
بلل شويو کسان هم ډله، ډله پر رسېدو، پیل کړ.
د چاه سره به ښځې او ماشومان هم وو.
څوک به په موټر او څوک به په پښو را روان وو.
غرمه نږدې او د ډوډۍ وېش پیل شو.
اشپزانو خوندوره ډوډۍ تیاره کړې وه.
لمړی يې نارینو بیا يې ښځو ته ډوډۍ و وېشه.
د ډوډۍ وېش خلاص او خلکو جوگه، جوگه (ډله، ډله) په وتلو، پیل کړ.
د ماسپینین د لمانځه نه وروسته اشپزانو لوبڼي او دېگي پرېمنځل.
د کراکرایي لوبڼي او دېگي يې يوي خوا او د کور او کلیوالو لوبڼي او دېگي يې بلې خوا، کېښودل.
بیا د تنها پلار وړ نږدې شو.
د کرا کرایي لوبڼي او دېگي يې د لېست سره پرتله کړل.
ټول شیان، پوره وو.
بیا يې د ځوانانو نه مرسته واخيسته.

د مور وژونکی (قاتل)

د کراکرایي لوبني او دېگي يې په زرنج کې، بېرته بار کړل.
بيا يې خپل زوی ته، و ويل:
زه د کراکرایي لوبني او دېگي بېرته وړم.
ته هم د لېسټ سره سم د گاونډيانو او خپل کور لوبني او دېگي بېرته
ورکړه.
تنها و ويل:
سمه ده، پلاره!
زه به دا کار وکړم.
پلار يې د زرنج خاوند سره سپور شو.
بيا يې د کراکرایي هټې خوا، روان شوو.
تنها هم خپله دنده تر سره کړه.
د خوشحالی ورځ تېره شوه.
تنها د څو ورځو له پاره، الله په خپل کور کې، پاتې شو.
بيا وروسته د تل په شان، لمړی کابل، بيا زابل ته لاړ.
الله به، په دندو بوخت او هرې ليکي(جبهې) ته، ته.
کال پوره شو.
بيا مور يې هغه ته زنگ و واه.
هغه په ليکه کې و.

د مور وژونکی (قاتل)

د غورکي (تېلفون، موبایل) غږ ته يې پام نه و.

مور يې وارخطا، شوه.

هغې سوچ وکړ چې پر تنها څه پېښه شوي ده.

بيا يې خپل مېړه ته غږ او و يې ويل:

د تنها غورکي ته زنگ ورځي خو غورکي، نه پورته کوي.

هغه بيا د خپل غورکي (تېلفون، موبایل) نه زنگ و واوه، په رېښتيا هم زنگ تېرېده مگر هغه غورکي نه پورته کوه.

دواړه وارخطا شوو.

ورځ ټوله په سوچ کي تېره شوه او ماښام شو.

تنها هم کله چې په ليکه کي چوپتيا شوه، خپل غورکي (تېلفون، موبایل) يې له چانتي نه راووبست او ويې کتل چې له کور نه، هغه ته زنگونه، راغلي دي.

ژر يې خپلې مور ته، زنگ و واوه.

مور يې غورکي (تېلفون، موبایل) پورته او ويې ويل:

الو!

څوک خبرې کوي؟

تنها و ويل:

زه يم مورې!

د مور وژونکی (قاتل)

تنها!

مور يې خوشحاله شوه او ويې ويل:

د سهار رايسته (خوا)، تا ته، زنگونه و هو، ستا درک نه و.

هغه و ويل:

زه په ليکه کې، وم.

د غورکي غږ، نه اورېدل کېده.

بيا مور يې و ويل:

بڼه خو يې؟

تنها و ويل:

د خدای فضل دی.

تر اوسه، بڼه يم.

بيا مور يې زياته (ډېره) کره:

زه ستا د خسر کور ته تللي وم.

هغو، و پوښتل:

څه وخت به واده کوئ.

ما ورته و ويل:

زه غورام لمړی د تنها سره خبرې وکړم، بيا به تا ته خبر در کړم.

د مور وژونکی (قاتل)

هغوی هم و منه.

بنه شو چي د ستا غږ مي واورېد، ستا اند (نظر) په دې برخه كي
څه دی؟

هغه و ويل:

د پلار سره مي د هغه کور ته، د پرېکون له پاره، لاره شه.

ټولې اړينې موضوعگانې فيصله، بيا ماته، احوال راکړه، تر څو د
شل شپو، رخصت واخلم.

مور يې و ويل:

سمه ده!

څو ورځې وروسته د تنها مور، پلار، تره او د کلي ملا امام د تنها
خسر کور ته، د پرېکون له پاره، لارل.

وروسته له خبرو او اترو، يوې پايلې ته ورسېدل.

بيا مور يې د تنها سره د واده د وخت ټاکلو په هکله مشوره وکړه.

تنها و ويل:

زه لمړی غورام د خپل کومندان (قومندان) سره د رخصتۍ په هکله
و غږېږم، پايله به يې تاسو ته په غورکي کي، و وايم.

دوي ورځې تېرې شوي.

تنها د خپل کومندان (قومندان) نه د شل شپو رخصت، واخيست.

بيا يې خپلې مور ته زنگ و واهه.

د مور وژونکی (قاتل)

مور يې د سلام و عليكم او و عليكم سلام نه وروسته، وپوښتل:

رخصت دې څنگه شو؟

تنها و ويل:

ما خو رخصت واخيست.

بيا يې و پوښتل:

کله به راورسېږي؟

هغه و ويل:

دوې ورځې، وروسته.

مور يې خوشحاله شوه او ويې ويل:

زه به ستا دراتگ خبر، ستا پلار ته ورکړم.

هغه به موضوع ستا د خسر سره گډه (شريکه) کړي.

ورسته به د واده ورځ وټاکو.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا يې د مور سره په غورکي کي، خدای پاماني وکړه.

ورځ تېره بيا هغه لمړی کندهار او وروسته په الوتکه کي، کابل ته

راغی او مازيگر په موټرو کي خپل کور ته، ورسېد.

کورنی يې، خوشحاله شوه.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا ټولو په گډه د واده ترتيبات ونيول.
په واده کې يې ساز او سرود هم و.
نا غوښتي کسان هم الله د سيل له پاره راغلي وو.
واده هم په خوشحالی سره تر سره شو.
ناوې يې په موټر بيا وروسه په ډولۍ کې، کورته ورسوه.
د تنها نوي ژوند پيل شو.
تنها الله دوي اوني نورې، هم تېرې کړې.
بيا يې رخصتي مخ په خلاصېدو شوه.
هغه هوډ(تصميم) ونيو تر څو، بېرته، دندې ته لاړ شي؛
هغه په دندو، مين و.
تنها خپله دنده په کندهار، هلمند، نيمروز، ارزگان او هرات ولايتونو
کې، تر سره کړې ده.
کال بل يې دنده په هلمند و لايت کې تر سره او بيا په رخصتۍ، خپل
کور ته، لاړ.
دوي شپې يې، تر سرې کړې.
يوه ورځ سهار چې اوا (هوا) توده او دی په برنډې تر څپرې لاندې
ناست و.
نا څاپه يې پر زړه را وگرځېد چې، خپله توپانچه پاکه او غوره کړي.

د مور وژونکی (قاتل)

دهغه توپانچه هم روسی او نوم یې مکروف (مکاروف) وه.

دا توپانچه خورا مشهوره او کوچنی توپانچه ده.

په نړو کې هم ډېره غښتلي، کامیابه او ډېر مینه وال هم لري.

هغه کوتي ته د ننه شو.

خپله توپانچه یې را واخیسته او بیا برنډې ته لاړ او پر توشکي کښېناست.

د توپانچې شاجور یې را و وېست او تر خوا یې کښېنود.

بیا یې د غورو (غوریو، تیلو) ډبی هم ځانته نږدې کړ.

په دې وخت کې، مور یې راغله او هغه ته، مخامخ کښېناسته.

تنها، هغې ته سلام ورکړ.

هغې هم د تنها سلام ته وعلیکم، و ویل.

تنها د توپانچې په خلاصولو، پیل کړ.

مور یې هغه ته و ویل:

زویه!

ته ځانته، کومه بله دنده و مومه!

دا دنده له یوې خوا ډېره ستونزمنه او له بلې خوا ورور وژنه ده.

طالبان هم د تا په شان ځلمیان او په خاورې مینان دي.

هغوی وايي:

د مور وژونکی (قاتل)

مونږ د اشغال په مخامخ اړخ (مقابل) کې جهاد کوو.

تنها و ویل:

دا هسي خبرې دي.

زمونږ جگړه (مبارزه) پر حق ده.

مونږ، د هېواد دفاع کوو.

خبرې ډېرې کښته او پورته شوي.

په دې وخت کې د توپانچي خوله هغه د مور خوا وه او تنها غوښتل
چی میله (میل) یې خلاصه کړي.

په دې وخت کې په ناڅاپي توگه د تنها گوته ماشي ته لاره او ډز
شو.

مور یې غږ کړ:

څه دې وکړ؟

بیا هغه په وینو کې پر ځمکه پرېوته او د خبرو پاتي شوه.

د تنها په سترگو تیاره خپره او هک پک شو.

بیا یې سترگې وغوړوي.

مور یې په وینو لمده او پر ځمکې اوږده پرته وه.

په دې وخت کې د هغه بنځه، پلار، ورور او خویندو منډې اوچيغې
کړې.

د مور وژونکی (قاتل)

هغه يې را پورته کړه، مگر د هغې بدن په لړزه (لرزه) وه.

ګاونډيانو يې هم، منډې کړې.

بيا هغه يې په يوه موټر کې واچوه او تر روغتون پورې يې ورسوه (وپورته).

الته د رسېدو سره سم، ډاکټران پرې راټول شوو.

خپل کنټرول يې پيل کړ.

لږ ځنډ وروسته يې، هغوی ته وويل:

کار د لاسه تللی دی.

هغې خپل پاتې ژوند تاسو ته، وبابنه (وبخښه).

هغې ته دې خدای فردوس جنت او تاسو ته دې د زړه صبر، په برخه کړي.

هغوی ټول په ژړا او هر کس (تن) تنها پر باله.

په دې وخت کې پوليسو مشر هم ورسېد او موضوع يې رسمي کړه.

هغوی ته يې اجازه ورکړ تر څو خپل مړی، کور ته، يو سي.

بيا مشر ډاکټر و ويل:

تر کوره، د موټر لاره شته؟

د تنها پلار و ويل:

تر يوه ځای پورې شته.

د مور وژونکی (قاتل)

بیا داکټر زیاته کړه.

د روغتون مدیر ته لار او د امبولانس غوښتنه وکړی.

د تنها پلار اداری مدیر دفتر ته د ننه او هغه نه یې د امبولانس موټر غوښتنه وکړه.

هغه فورمه ډکه او تنها د پلار لاسلیک یې واخیست.

بیا یې کاپي کړه.

اصله یې ځانته په دوسي کې کېښوده او کاپی یې د تنها پلار ته ورکړه او ویې ویل:

دا کاپی د امبولانس چلونکي ته ورکړه.

هغه امبولانس ته نږدې شو.

چلونکي له شیشې نه سر وباسه او ویې ویل:

خیریت خو به وي؟

د تنها پلار و ویل:

دا فورمه واخه.

زمرنږ مری (جنازه) تر کوره ورسوه.

هغه و پوښتل:

مری چېرې دی؟

د تنها پلار و ویل:

د مور وژونکی (قاتل)

الته په سرې خونې کې دی.

بیا یې موټر چالانه او سرې خونې خوا روان شو.

د تنها کورنۍ او ګاونډیانو د هغې مری په امبولانس کې، کېښود.

بیا ټول د مری سره، کور ته لاړل.

په لاره کې یې، نږدې دوستان او خپلوان، خبر کړل.

مری یې د سیمې د دود سره سم پلارنۍ هډیرې ته ورساوه.

مری ښخ او مراسم د سیمې دود سره تر سره شوه.

پولیسو موضوع د سپیناوي له پاره، په خپل راپور (رپورټ) کې ولیکه او محکمې ته یې وړاندې کړه.

محکمې هم د څېړونو نه وروسته، تنها او د هغه پلار یې زندان ته ولېږل.

د تنها پلار شل ورځې او شپې وروسته له بند (زندان) نه، خوشې شو.

هغه کور ته لاړ، مگر تنها په بند کې پاتې شو.

تنها، د پنځه میاشتو له پاره بند (زندان، جېل) تېر بیا په ډېرو منځګړیو (واسطو) له بنده خلاص، او کور ته ستون شو.

څو ورځې یې په کور کې نه وې تېرې کړې چې، بیا د هغه پسي جلب راغی او د دویم ځل د پاره، بند (زندان، جېل) ته لاړ.

څه موده یې تېره بیا البته یې یوه عملیات هم وکړ.

د مور وژونکی (قاتل)

څو میاشتي وروسته له بند (زندان، جېل) نه خوشي شو.
خپل اسناد يې د محکمي نه پاک او تر لاسه کړل.
بيا يې هغه واخيستل او له ځانه سره يې دندې ته، يوړل.
اسناد يې قطعي کې د پروسي له پاره وړاندې، کړل.
د هغه اسناد، ومنل شو.
بيا اونۍ وروسته هغه پر خپلي دندې، پيل کړ.
د واده يې څلور کاله تېر، شوو.
اولاد يې په برخه نه شو.
پيسې يې ټولې کړې، بيا يې دوېم واده وکړ.
پلار يې هم څه موده وروسته دوېم واده تر سره کړ.
تنها په څو ولايتونو کې دنده تر سره کړه.
کله به يوه ولايت او کله به دوېم او درېيم ولايت ته، ته.
ډېرې سختې ورځې يې تېروې.
د هغه په نصيب کې اولاد، نه وه.
کال تېر او هغه بېرته زابل ولايت کې په دندې وگمارل شو.
الته يې دنده تر سره کوه.
يوه ورځ د کليو مشرانو د هغه سره غونډه درلوده.

د مور وژونکی (قاتل)

په خبرو، خبرو کې د تنها د خولې و وتل چې بنځې لري خو اولاد نه لري.

بيا يوه کس (تن) له خايه پاڅېد او هغه ته يې و ويل:

ټول تاثير (تقصير) ستا د بنځو، دی.

بنه به وي چې درېيمه بنځه او د بل ولايت نه، وکړی.

هغه په خندا شو.

بيا يې و ويل:

په بل و لايت کې بنځه به څنگه وکړم؟

کس و يل:

مونږ به تا ته، بنځه پيدا کړو.

تنها هم و منه.

خو ورځې تېرې، شوې.

هغه کس او څه نور د قوم سپين ږيري د هغه کونې (دفتر) ته راغلل.

هغوی، تنها ته، و ويل:

مونږ ستا د پاره يوه ځوانه پېغله ومونده.

د وعدې سره سم به نه، نه وايي؟

تنها و ويل:

سمه ده!

د مور وژونکی (قاتل)

جلی خو ما نه ده لیدلې.

مگر، د وعدې سره سم، زما قبوله ده.

کسانو و ویل:

سمه ده!

څو ورځې وروسته به ستا گوژده تر سره، کړو.

تنها و ویل:

سمه ده!

بیا کسانو و ویل:

ته کولای شئ، خپل پلار او ورور هم، کوژدې ته و بولي.

تنها و ویل:

سمه ده!

زه به کوبنښ وکړم.

سوچ نه کوم چې هغوی به دې ولایت ته، راتلی و شي؟

ځمکنی لارې بندې او اوایي هم ډېر وخت او لگښت غواړي.

کسانو و ویل:

ته خپل کوبنښ وکړه!

نور کارونه به، خدای سم کړي.

د مور وژونکی (قاتل)

هغه و منه.

کسانو د جای څښلو نه وروسته، له ځایه پاڅېدل او تنها ته یې مبارکي ور کړه.

تنها هم د غورکي (ټېلفون، موبایل) شمېره، کسانو مشر ته ورکړه.

کسانو، خدای پاماني واخيسته او د قطعي څخه و وتل (دباندي شوو).

کله نا کله به یې تنها ته زنگ واهه او د هغه نه به یې، هغه د پلار او ورور د راتگ پوښتنې کوي.

څه وخت تېر او حالات گډوډ شوو.

طالبانو په دولتي (جمهوريت) پوستو چاپي پیل کړي.

حکومتي عسکرو او افسرو په څټ (شا) تگ ته اړ شوو.

ورو، ورو ولسوالی د طالبانو لاسونو ته، پرېوتې.

جگړه خونړی او تنها تېښتې ته، اړ شو.

هغه د زابل نه کندهار ته، لاړ.

شپه یې په ډار سره په یوه رستورانټ کې، تېره کړه.

سهار وختي د کابل ښار په موټر کې، کښېناست.

سر او مخ یې په ځادر باندي پټ کړی و.

له ځانه سره به یې کلمې ویل او پر ځان به یې چوفوي.

شپه وروسته کابل ښار ته، ورسېد.

د مور وژونکی (قاتل)

په کابل کې آرامي او خيرو خيريت بنکار بده.
هغه په لاره ډېر وېرېدلې و.
بيا د لغمان موټرو، هډې ته لار.
په يوه موټر کې کښېناست.
دوې گړۍ وروسته د لغمان ولايت مرکز (مهتر لام بابا) ښار ته
ورسېد.
بيا د الينگار ولسوالي اډې خوا ته، روان شو.
الته الت (حالت) ښه نه برېښېده.
داسې بنکار بدل چې، څه به پېښ شي.
هغه د نورو کسانو سره د الينگار ولسوالۍ په موټر کې، کښېناست.
موټر ډک او له هډې يې، حرکت وکړ.
د هغه سيمه د حکومت (جمهوريت) په لاس کې وه.
هغه هم د خپلې سيمې ته نږدې، له موټره کوز شو.
ورځ وروسته البته هم جگړه پيل او طالبانو د هرې خوا نه ډزې کوي.
ماسپښين، شو.
د هغه پلار، د بام پر سر کار، کوه.
په دې وخت کې د هغوی د کور تر څنګ، يوه غټه د اوان (هاوان)
مرمۍ ولگېده او توتې (چرې) يې هرې خوا، خپرې شوې.

د مور وژونکی (قاتل)

يوه ټوټه (چره) هغه د پلار په زړه ولگېده.

هغه الله پرېوت.

ټولو، بام ته منډې کړې.

پلار يې هم په وینو سور او لېت پېت و.

چا پرې اوبه اچوې او چا هم د هغه لاسونه او پښې مېنې.

هر څه د لاسه، تللی وو.

هيڅ کار، کومه گټه، نه درلوده.

هغه هم په حق ورسېد.

کور کې غوغا او ژړا، پيل شوه.

خلک راټول شوو.

په دې وخت کې دولتي عسکرو، څټ (شا) تگ ته اړ شو.

عسکرو به د نورو ولسواليو په شان، خپل نظامي وسايل پرېښودل.

خپل کالي يې بدلول او خپلو ولايتو نو ته، به تلل.

جمهوريت په دې ولايت کې هم، په نسکورېدو شو.

خلکو په ستونزو سره، هغه ته کفن وموند او د غسل او کفن نه

وروسته، نږدې اديري کې، خاورو ته، وسپاره.

بيا دوي ورځې وروسته يې د هغه د خیر، خيرات او فاتحي مراسم

د اولادونو له خوا، تر سره شوو.

د مور وژونکی (قاتل)

د تنها ستونزې نورې هم ډېرې شوي دي .

د وړو وړونو او خویندو سر پرستي هم، د هغه تر غاړې شوه.

هغه هم خپله نظامی دنده، د نورو په شان له لاسه ورکړه او مجبور شو، خپلې سیمې کې پاتې شي.

هغه هوډ (تصمیم) ونيو تر څو، پر ځمکو کار وکړي.

تنها اوس هم ژوندی دی.

هغه اوس د دوپړو نجونو پلار دی، چې یوه یې له یوې (لمرۍ) او بله یې له بلې (دوبیمې) ښځې دي.

همدا راز د پلار بلې (نوي) ښځې نه یې هم پنځه ماشومان پاتې، چې درې یې الکان او دوي یې نجوني دي.

نورو وړنو نه یې هم څه، ځلمیان شوي او له هغه سره مرسته کوي.

هغه په دوبي کې د خپلو ښځو سره کابل او د ژمي په موسوم کې خپلې سیمې یانې (یعنې) لغمان ولایت، الینگارولسوالی ته، ځي او البته خپلې ورځې او شپې تېروي.

هغه اوس کوبښن کوي، کومه حکومتی (په امارت کې) دنده تر لاسه کړي.

مگر؛

تر اوسه یې کومه دنده، نه ده تر لاسه کړي.

پای

د مور وژونکی (قاتل)

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معمارۍ اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معمارۍ شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و معماری
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

د مور وژونکی (قاتل)

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

د مور و ژونکی (قاتل)

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه یڼه) په کچه گری کی (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کی (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کی ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کی تر ټولو نوې او گړندۍ
کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوي** (پښتو ناول)
۶۱. د خاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

د مور وژونکی (قاتل)

۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. ډارونکی سپلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
۶۹. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)

د مور وژونکی (قاتل)

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. لیونی لېوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. سپین کارغه
۵. سور تنور
۶. څړه بیزو
۷. بندي مرغه
۸. توده پرستن
۱۰. بی وخته باران
۱۱. د ژوند پای

د مور وژونکی (قاتل)

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Mother killer

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: February - March /2026

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**